

3. בחירות מבקרות.
4. תקציב האגודה לשנת 2023.

סעיף מס' 1: בוחרת יו"ר ומזכיר לאספה:
החולט פה אחד: לבחור באלו חגי לוייר
האסיפה ובשור עיר לזכירת האסיפה:

סעיף מס' 2: בוחרת מבקרות.
תמציתת חז"ון: המבקר הפנימי של הקיבוץ,
עו"ד עזרא מזרחי, מסיים ביוםים אלו את
כהונתו כמבקר הפנים של הקיבוץ,
לאחר השלמת שתיים וחצי קדנציות
בתפקיד.

בהתאם, בחודשים האחרונים שקדמה ועדת
הביקורת על איתור מבקר פנים חדש לקיבוץ.
לאחר קיום ראיונות עם מספר מועמדים
ובבחינתם, החלטה הוועדה להמליץ לציבור
על הדס שני כמועמדת לתפקיד המבקרת.
הדס היא מבקרת פנים ומנהלת סיוכנים.
ראשית מוסמכת, בעלית ניסיון רב של כעשור
בביקורת פנים בקיבוצים ובמגור
ההתישבותי, מכනת מבקרת פנים
בקיבוצים נוספים ובעל ידע והיכרות רחבים
עם עולמות הביקורת והקיבוצים. הדס הציגה
אות עצמה ומשנהה (בזום), חברות ועדת
הביקורת וזיסיפו דברים על ההליך והשיקול
לחמלצתה של הדס. כמקובל, מינוחה של הדס
moboa לאישור האספה והקלפי.

החלטה שהתקבלה פה אחד: להעביר
להצבעה בקלפי שתוקפים ביום רביעי חמישי
22-23.2.2023
 לבחור בהדס שני כמבקר פנים לקיבוץ.
بعد / נגד / נמנע

סעיף מס' 3: תקציב האגודה לשנת 2023.
תמציתת חז"ון: לאחר הליך משולב לעירכית
התקציב, ודיון קודם לשיתוף ציבור, מובא

תוצאות ההצבעה בקלפי –

8-9.3.2023

הנושא: אישור לביצוע עסקה להיוון בראשות
מרקעי ישראל 1.4 דוגמת בשיטת תחנות
הדלק.

بعد – 63 חנרים.

נגד – 6

נמנע – 1

הצביעו בפועל 70 חברים, מתוך 264 בעלי
זכות בחירה.

תוצאות ההצבעה בקלפי –

23.3.2023

הנושאים:

1. בחרת הדס שני למבקרת פנים לקיבוץ: רוב
גדול بعد

2. אישור תקציב והאגודה לשנת 2023:

بعد – 45

נגד – 5

בס"ה הצביעו 50 חברים, מתוך 264 בעלי
זכות הצבעה

פרוטוקול אסיפה כללית מ"מ' 23-4

אסיפה שהתקיימה במועדון חברים, בשילוב
כפייה באמצעות תוכנות זום.

שם האגודה: קיבוץ בית אלפא אש"ח בע"מ.

תאריך האסיףן: 15.3.2023

מספר חברי האגודה ליום האסיפה: 321.

מספר חברי האגודה שהשתתפו: 13

מספר בתים אב שהתחברו באמצעות תוכנות זום:

6

סדר יום

1. בחרת יו"ר ומזכיר

2. שאלות

הקיבוץ. בירך כל נשלח בחודש אפריל – נא להעיר עותק להנחיית.

2. קרון השתלמויות היסטורית של הגזבר – נשלחו בדואר הדועות משתפי קרנות – "אלטשולר–שחם" ו"הפניקס–אקלסנס". סיכום לסוף שנת המס 2022. נחוץ בחנה"ח לצורך סגירות התוכניות הנ"ל.

תודה מראש על שיתוף הפעולה
תמר איתן ועו"ר דינר – חנה"ח

מזל טוב!
בן נולד לליב וליאור קארו,
נכדה לרינה ואבי,
נכד לרני גוטמן.
ברכחות לכל המשפחה

מזל טוב!
בת נולדה לדות וצוק גוטמן,
נכדה לרינה גוטמן
נכד לרני גוטמן.
ברכחות לכל המשפחה

מזל טוב!
תאומים נולדו לסיון (נהוראי)
והרן – בת ובן.
נכדים לאליה וערן,
NINGIM לסוןיה נהוראי.
ברכחות לכל המשפחה

מזל טוב!
בת נולדה לשקד ואורון,
נכדה לעינת לנס
נכדה לאורד לנס,
NINGA למיכל וגדי.
ברכחות לכל המשפחה

כעת לאישור הקלפי תקציב האגודה לשנת 2023.

החלטת שתתקבלה פה אחד : להעביר להצבעה בклפי, שתתקיימים ביום רביעי ויום שלישי 22-23.2.2023 אישור תקציב האגודה לשנת 2023 – בעוד / גנד / נמנע.

מתוך דיווני ועד הנהלת מס' 4/23

1. תקציב המשק 2023
תמצית הדיוון : הוצג לדיוון שלישי, תקציב האגודה לשנת 2023, לאחר השלמת שיתוף
ציבור ודיוון על מספר הערות / הארות
שהעלו.
החלטה: להעלות את התקציב לאספה
הקבוץ, ולאישור הקלפי.

2. בחירת מנהל לנו – מועמד יותם
משגב.

תמצית הדיוון : לאחר השלמת הליכי "קול
קורא" ופניות למועמדים, צוות האיתור
ממליץ בפני הנהלה, על בחירתו של יותם
משגב לתפקיד. היקף המשרה הוגדר ל-70%.
ההחלטה: לאשר את מינוי יותם משגב לניהול
הנווי בקיבוץ.

עליות שבר המינימום
לאחר כ-5 שנים הקפאה הועלה שכר
המינימום לסך של 5,572 ₪ (ברוטו), החל
מחודש 4/23. הבסיס לפנסיות בית אלפא הוא תוספת של
7,5%, כלומר 5,990 ₪. המשמע מכך, הפקודה חודשית נדרשת
לhabituation הפנסיה של החבר, בהגיעו לגיל
פנסיה, היא 1,200 ₪ לחודש, שהם 14,400 ₪
לשנה.

גיורא אלוני, יו"ר ועדת פנסיה

התארגנות למאון הקיבוץ 2022
1. טופס 106 – מופק לעובדי החוץ ומקבלי
תלושי פנסיה חייזונית. ריכזו של כל
התשלומים משלמת המס 2022. ונחוץ למאון

מרחב נשימה עמוק

בailo במקורה נוצר קשר ביןי ובין ענת לוין (חברת גבע) מספר ימים לפני יום הזיכרון והג העצמות, ובו ביקש למפר ולהביא לידיות הציבור את סיפור העמונות שהתקיימה והוא מפעילה.

מיقال: ספרי בבקשת מי את, ובמה את עוסקת.

ענת:שמי ענת לוין, נולצת בקיבוץ גבע, אנחנו דור שלישי שגדלים فيه דור רביעי וחמישי בקיבוץ. כל השנים אני עוסקת בנושאים חברתיים, הייתי מורה ליטכנית אלכסנדרי, הייתה מנהלת משאבי אנוש, עבדתי במרכז קליטה לאותופים, וניהلت את מעוניות הسطينטים של מכללות עמוק יזרעאל המונ שנים. הייתה גם רשות תרבות המשך שנים רבות.

מיقال: מה שנקרא - רבת פעלים.

ענת: בעצם אני משתמשת בכך רכזות ועדות קליטה. הקיבוץ עבר שינוי ואנו קולטים מה עכשו קבוצה גדולה מאוד של אנשים. בשנת 2018 הקמתי עמותה, בשם "מרחב נשימה עמוק", כאשר הרעיון עלה אצל בעקבות היכרות עם נהר הפוסט טראומה. לפני כן, זה היה מושג שריח' באוויר, אבל לא הייתה מודעת אליו. דרך אנשים שאנו מכיר טוב, נחפטו בנושא הפוסט טראומה, ואמרתו - חייבים לעשות משהו! זה בא מקום שבו הבניין שמדינת ישראל ומשרד הביטחון לא מקלים על אנשים שמונמדדים עם פוסט טראומה. ישנו אנשים שניגשים ועובדים את כל התהליך הזה של ההכרה, ולעומתם הרבה אנשים לא עובדים את התהליך. הנושא עלה לכותרות ולמודעות בעקבות המקרה של איציק סעיזיאן, שורף את עצמו מול המשרדים של אגף השיקום. מקרה שעורר טערה וזעוז בזיכרון.

פציעה שקיימת

ענת: הוא הולא את הנושא לסדר היום. במשך שנים במדינת ישראל חיכו לגבורה, לחימה, ולטורומת מדינה. למחלמות יש מהיר: חילימט נהרגים ונפצעים, לפעים שומעים על האירועים שגרמו לכך, אבל ישנו אנשים שחזרו עם "פציעה שקופה" - זו הפגיעה שאנו מדברים עליה, שהיא פגעה מאוד מorgeous ולכך כמעט שלא נתנו לה מקום ראוי. אולי כי היא נחשבת לחולשה. אנשים התבוננו, והסתירו את זה, זה היה בחדרי חדרים, לא דיברו על כך.

משפחות קרסו תחת נטל נפשי מאד קשה, כי מדובר באנשים שנוטרו עם חרדות מודעות, הם לא ישנים בלילה, מתקשים להחזיק מקומות העבודה, מתקשים להתרננות, נתונים להתקפות של כאס. מתלווה לכך דיכאון מאד קשה, אשפוזים.

מיقال: שאלת אם, משרד הביטחון לא מרגיש מחויבות לתות להם ונשלום כך

שינוכלו להתקיים בצוות החוגנת ולממן את הטיפולים בעצמם?

ענת: במשרד הביטחון הקימו במשך שנים וודאות, שבפניהם נדרשו להופיע הלומי-קרב ומילשורבים מפוסט טראומה, כדי לקבל הכרה במצבם. זה שלב חשוב, בלידי לא יקבלו כמעט כלום. אנשים נדרשו לחוכית, שמצבם קרה כהוצאה מהקרבות, ולא מסיבות אחרות.

מיقال: נשמע משפיל מאד.

ענת: כן, משליל מאוד. אמר לי אדם אחד: "ההתמודדות שלי עם הווידות האלה, ועדות הביטחון, הייתה יותר קשה מאשר ההתמודדות שלי עם מצב בזמנן שחוורתי מהמלחמה, עד כדי כך!".

מיכאל: חתפסם בזמנו שביקורת מה שקרה לסעידיאן, שינוי נלים.

מחויבות קהילתית

מיכאל: ואיך עלתה אצלך המושבה שבתוכה הזוג את רצחת לטפל?

ענת: נחשפתי לסיפורים אישיים של אנשים, והבנתי שהיבטים לעשות משהו, מתבקשת מחובות קהילתית. כך עליהacial הרעיון להקים מרכז שייתן תשיבות לאנשים שמתמודדים עם הקשיים האלה. לאורך הזוג אני מרגישה ש מבחינתי זו שליחות. ולא מדובר רק במיל שמתמודדים עם פוטט טראומה, אלא גם בבני המשפחות שלהם, משום שמשפחותיהם שלמות קורסות.

התחלתי להביט סיבי, אינטימי אנשים ומשפחות שהיבטים לטפל בהם, וכיום **משתיכים לעמota 60 איש!**

מיכאל: 60 איש ובני משפחותיהם שלולא העמota הזאת ספק אם בכלל היו מטפלים בהם. איך מקימים עמותה כזו?

ענת: התחלתי לבדוק בעמקים שלנו – מעמק המעינות במצרים ועד ירושלים ומגדיו במערב, כולל בית שאן ועופלה. מצאתי קהילות שחונכו על "קדימה, להסתער"; על השיבות התרבותית למדינה; אבל מה קורה עם הגופים שצרכיכם לטפל בהם שחוזר ומשהו לא בסדר אליו? מה קורה עם מי צריך לעזר ולחבק? אתה יודעת, אני תמיד מסתכלת על הבולדרים, על גושי הבזלת שיש לנופה בעמק, ואומרת: אנחנו חונכו להיות חזקים, כמו הבזלות הזאת.

עכשו, אני רושבתה שלבואה ולהגיד: "אני פצוע שkopf" – זו גבורה אידיריה: להניח את הקושי שלך – זו גבורה אידיריה! צrisk לך את מי שאומר: "כן, אני נפצעתי, אבל נפצעתי באופן אחר. בואו תקבלו אותי עם הפצעה הזאת".

מיכאל: יש בעיה לאוֹת אַנְשִׁים לְהֻזּוֹת בָּמִפְרָשׁ, שנפגו בעת השירות הציבורי?

ענת: כן, זה לא תמיד פשוט. שמעו אנשים שקיבלו הכרה ממשרד הביטחון אומרים: "משירד לי עול מהלב". אני מדברת, למשל, על אדם שנפגע במהלך יום כיפור, לפני 50 שנה, ורק עכשיו זכה לקבל הכרה במצובו.

צאות מתקצזי וייעיל

מיכאל: ואיך באמת הקמת העמותה?

ענת: התחלתי לעبور בין אנשים ששמעתי עליהם המלצות, והשבתי שיחד איתם אוכל לבנות את הצוות שיוibil את העמותה. ביום יש לי צוות שמונה 11 אנשים, בהם פסיכולוג ועובדים סוציאליים, והצוות הזה מנהל את פעילות העמותה.

מיכאל: והם עושים את זה בחתנדבות?

ענת: כן, בהחלט.

מיכאל: ואיך הגיעם מהתחלת את מטרות העמותה?

ענת: רצינו להקים מקום שייתן תניכות למילודים עם פוטט טראומה בשירות הצבאי או מפעולות איתה, וגם לבני משפחותיהם. העמותה הוצאה לפועל ב-2020, כאשר עוד לא היה לנו מבנה מתאים. פתחנו שתי קבוצות – קבוצות לוחמים שפעלה בעין חרוד מאוחד, אותה הנהה טל טבנקין, ובגביע פתחנו קבוצה של אימהות, אותה

הנחתה ליוארה דותן. וכן, אני ניהلت את הפעילות, אבל עזרתי בשותפים שהפעילו את הקבוצות, ובמי שתרמו את הידע המ Katzui שליהם.

בית מקלט

ענת: שנה לאחר مكان שכרנו מבנה מהם, שננו אנו פעילים עד היום, וזה למשק במושב פרזון (ה נמצא בגוש היישובים "יעל" בתען). כל הקבוצות פועלות בתוכו: לוחמים צעירים – ממלחת לבנות השניה ועד "צוק איתן"; לוחמים ותיקים – מששת הימים עד לבנות הראשונה, כולל מלחמות יום כיפור; ישנה קבוצה תמייה לאימהות; ישנה קבוצה תמייה לבנות זוג; מתקיימת פעילות לילדים; שמתמודדים עם פוסט טראומה. יש לנו צוות מקצועי – פסיכולוג, עובדות סוציאליות – והם מבקאים את ההנחתה של הקבוצות. אנחנו לא נותנים טיפול פרטני, רק מפגשים של קבוצות. לצד קבוצות התמייה ישנן סדנאות של יוגה הרגישה לטראומה; יש מינידפולנס בקערות טיבטיות; יש אילוף לבטים כדי ליצור קשר בין מטופלים לבבים. לא שאלות על מקורות המימון, אבל אנחנו **מגייסים תרומות: מאגשים טובים** המאפשרים את פעילות המרכז.

מייכאל: כשאת באת ופנית לכל אחד מהאנשים האלה שבקבוצה המטפלת, האם הרגשת שכאילו הם רק חיכו שימושו יבוא ויגיסו אותן?

ענת: כך אכן הרגשתי.

מייכאל: והם נתנו את עצם ברצונן?

ענת: אני הרגשתי שהמטרה הזאת, הטיפול בנכים, המטרה היא גדולה מסך החלקה. והיא מטרה כל כך גדולה, והוא כל כך חשוב, והוא כל כך מרכזית בחיים שלנו. כולנו הרי שרתנו בצבא, וידועים בכך מדובר, ושותפים לנקודת המוצא שלנו שהקדים מרכזו כזה, זו ממש **משמעות לאומית!**

מייכאל: ואיך אתם קוראים לבית? לעמota?

ענת: לבית ולעמותה קוראים "מרחב נשימה בעמק", מקום שייתן מרחב לנשימה בעמקים שלנו. אגב, ככל שהמרכז פועל,שמו מופץ ויוטר אנשים מגילם בו עניין ובאים גם מקומות רחוקים יותר. חשוב לי לציין שככל מי שmagin' ומשתيق למרכז, אינם משלים אגרה תמורה הפעילות, וגם לא עברו הכיבוד המוגש.

חשוב לנו להגביר את המודעות לנושא, כדי שבקהילות בהן מוגרורים וחיים המטפלים יחבקו אותם ויוננו להם את הכוונה להגיד – "כן, יש לי פצעה שקופה; כן, אני צריך את העוזה; כן, בואו תעוזו לי בכל תחום".

פעילויות חוויות

מייכאל: איך מתבצעת הפעילויות השבועית שלכם?

ענת: הבית אינו מועד לリンחה, אלא רק לפעילויות המתקיימות בשעות אחר הצהרים. הבית פתוח בשעה 00:16 והעבדים – כולם מונצחים – מעניק תחוות בית למשניכים אלו. הבית מדהים וסבירו גן מקסים.

מייכאל: ישנה גם פעילות מחוץ לבית?

ענת:aton לך דוגמא לפעילויות שקיימו לאחרונה, ממש לפני פסח, ערכנו טויל לכל באי והביוות בעמק המעיינות. שכרנו קלאב-קרים והיתה השתתפות מלאה: באו 60 איש, עם המשפחות שלהם, בהרכבה מלא, כולל ילדים ונכדים, זה היה אירוע

משפחתי שאי אפשר להתר את האוירה ששורדה, את החיבור שנוצר במהלך היותם, ומה קשר ואהבה היו שט – קשה לי לתאר כמה התרגשתי. בסיום היום אנשים ביטאו את רצונם שטויילים כאלה יחוירו על עצם.

תஹושת שליחות

מייכאל: איך את מרגישה? זו מעין התגשומות חלום?

ענת: ככה אני מרגישה. כבר ציינתי את תחומי השילוחות, היכולת להעניק עזרה למי שכל כך זוקים לה. אני רואה בהם אנשים שנלחמו ותרמו למדינתנו, אין שום סיבה בעולם שהאנשים האלה לא יקבלו את כל התמיכה מתוך הקהילה שהם חיים בה. וכדי שזה יקרה, צריך להעלות את זה על סדר היום, להעלות את המודעות, ולתת את כל התנאים כדי שהתמיכה הזאת תגרום לאנשים לחוות בכבוד, בנאהו.

מייכאל: בהנחה שהיו אנשים מיישובי העמק. שיקראו את המאמר הזה, אילו ציפיות יש לך מהציבור? האם לבוא ולעזר באירועי צורה?

ענת: נתחיל מזה, שעוזרת חשובת תהיה אם כל אחד בקהילה שבת הוא חי, אם הוא מכיר אנשים שמתמודדים עם הקשיים אותם ציינתי – יושיט להם יד.

דבר נוסף - לספר להם על המקומות, כדי שאנשים יוכלו לבוא אלינו.

וגם – ישנן דרכים לעזרה בשיווק ובפרסום, להעביר את המידע הלאה, לגייס תרומות, לגייס אנשים שיכולים להتنדר בבית ולעשות עוד פעילות. יש המונחים לעזרה.

מייכאל: רק תרצו.

ענת: רק תרצו, בדוק, רק צריך לרצות.

מייכאל: אני רוצה לסייע ולומר לך שאני ממש מלא התפעלות, את מרגשת באופן בלתי רגיל בהתייחסות שלך לנושא הזה, מאמין לך המשך הצלחה בשליחותך!

ענת מסימת: אנו מזמינים את המתמודדים והמתמודדות עם פסט טראומת עקב שירוטם הצבאי, או פעולות איבה – ובני משפחותיהם – לחתות ולק בפועלות העמותה. ניתן ליצור קשר: Merchav.n@gmail.com או טלפון – 054-6633227

כתב: מייכאל

עובד ושב

מל שבט זהריאל אליזון –
התגינו לצח"ל – שירות
מעניין ומשמעותי.
יואל בוז – חייל בודד –
השתחרר מצה"ל.
הצלחה בדורבן החדשנות.